

„Přejděte přes Jordán... necouvňte zpět!“

Foto: Wikipedia

ZÁZNAM
projevu předsedy Teda N.C. Wilsona na Generální konferenci 2015
v San Antoniu, Texas, 11. července 2015

„Přejděte přes Jordán... necouvňte zpět!“

TED N.C. WILSON

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství

Ráj - Juřicová Marcela

Lubenská 630

73911 Frýdlant n. Ostr.

Tel.: 0049 8031-9412291

E-mail: jaromar66@vodafone.de

jaromar66@volny.cz

IČ: 02291959

MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Petr Poslušný

ZÁZNAM

projevu předsedy Teda N.C. Wilsona na Generální konferenci 2015
v San Antoniu, Texas, 11. července 2015:

„Přejděte přes Jordán... necouvněte zpět!

*Německá verze kázání Teda Wilsona k začátku jeho druhého
funkčního období*

Dobré ráno, drazí bratři a sestry v Ježíši Kristu! Bůh nám bohatě požehnal. Neboť jej smíme společně, zde v San Antoniu, uctívat, tuto poslední sobotu ráno, na 60. generální konferenci. Pocházíme ze všech částí světa. Jsme lidmi, které naplňuje Duch svatý, akteří jsou připraveni hlásat trojandělské poselství s ještě větší mocí. Lidmi, kteří se denně učí od Ježíše, co znamená následování. Dnes ráno jsme spojeni jako velké Boží adventní hnutí a duchovní rodina. Děkujeme Pánu za cestu, kterou nás na této generální konferenci vedl v posledních 10 dnech. Jemu patří všechna čest za jednotu a cílevědomost, kterou plníme Jeho pověření na této umírající Zemi.

TED N.C. WILSON

Jak jsem řekl před pěti lety, církev adventistů sedmého dne je Božím hnutím ostatků. Skládá se z těch, kteří dle Zjevení Jana 12,17 zachovávají Boží přikázání a mají svědectví Ježíšovo. Jsme na cestě k nebesům. Jděme vpřed, ne zpátky! Neboť jsme skoro doma! Druhý příchod Ježíše Krista je blízko, ano, on je přede dveřmi. O tom jsem více než kdy předtím přesvědčen! Naše motto písně, které nás již tak mnoho let dobře doprovází, „Jsme plni naděje“, ohlašuje velké očekávání všech adventistů sedmého dne na celém světě – Ježíš přijde brzy!

(Bratr Wilson opakuje tuto větu v 10 jiných jazycích: ve španělštině, francouzštině, portugalské, svahilštině, ruštině, korejštině, arabštině, čínštině, hindštině a tagalštině)

A v mnoha jiných jazycích světa zvěstujeme slova, která dodávají odvahu a jsou plná naděje. Toto je velké motto této Generální konference v roce 2015: „Povstaň! Zaskvěj se! Ježíš přichází!“

Toužíme po Ježíšově návratu. Proč ale jsme ještě stále tady? Již delší dobu se chce Pán Ježíš vrátit. Přesná prorocká údobí už žádná nemáme. Ta skončila v roce 1844, když začal vyšetřující soud. Právě v této chvíli slouží Ježíš za nás ve svatyni svatých, ve skutečné svatyni v nebi. Aby dokončil své dílo na Zemi, chce vylít na svůj lid pozdní déšť Ducha svatého. On touží po tom, abychom se před ním pokořili a plně se spolehli na Jeho věčné rámě. Naším posláním je, abychom jeho dobrou zprávu o spáse předávali dále. Jsme spaseni milostí; a to není z nás – je to Boží dar (Efezským 2,8-9). Sdílíme jeho spravedlnost ospravedlněním a posvěcením. Ona „působí v nás, abychom nejen chtěli, ale i dělali, co se mu líbí.“ Filipenským 2,13. Oznamujeme také, že Ten, který v nás začal dobré dílo, je dovede až do konce v den Krista Ježíše.“ (Filipenským 1,6) Ale my patříme k Laodiceji. Proto je nutné, abychom se před Pánem pokořili a u Něho si koupili „zlato, přetavené v ohni, abys byl bohatý, a bílé

roucho, abys byl oblečen a neukazovala se hanba tvé nahoty; a své oči pomaz mastí, abys viděl.“ Zjevení Jana 3,18

Ano, Pane, vezmi si nás, utvářej nás, naplňuj nás! Oživ nás znovu a reformuj nás svou každodenní posvěcující mocí, když čteme Tvé svaté Slovo a Ducha prococtví a vážně se modlíme o Ducha svatého v našem životě. Ano, o oživení a reformaci pro toto nové pětileté období a až do konce doby milosti. „Oživení a reformaci pro tebe, tvoji rodinu, tvůj sbor, tvoje bydliště.“ Tuto zkušenost skrze krev a milost Ježíše Krista a denní život s Ním, to chceme. Chceme jít domů!

Známe znamení v Matouši, 24. kapitole a poznáváme také politické provokace, které se vymykají kontrole většinám dnešních vlád. Ekonomika je nestabilní a nespolehlivá, přírodní katastrofy jsou stále silnější a ničivější; vlivem transformace společnosti je Boží slovo zpochybňováno, ekumenismus rychle vzrůstá se svým špatným, nebiblickým a neutralizujícím vlivem na společnost a my jsme stále ještě tady. Avšak Bůh říká: „Povstaň, zaskvěj se!“ Vyzývá nás, abychom byli Ježíšovými mocnými svědky nádherného poselství pro tento chaotický svět. On nám říká, že velký boj je téměř u konce. Pán Ježíš se brzy vrátí, aby vzal svůj lid k sobě. Třikrát říká Pán Ježíš v poslední knize Bible: „Přijdu rychle“. (Zj. Jana 22,7.12.20). Pane, my chceme jít domů! Chceme jít přes Jordán do zaslíbené země. Proraz nám cestu! Proved' nás vodou! Spoléháme cele na Tebe! Proved' nás přes prudký Jordán do naší věčné vlasti a nedopušť, abychom couvli zpět! Pomáhej nám, abychom Ti plně důvěřovali ve všem, co potřebujeme, navzdory pokušení couvnout. Ty jsi naše skála a spása. Pomož nám přejít přes Jordán a nevyhnout se mu!

„Mojžíš pak vystoupil z moábských plání na horu Nebó, na vrchol Pisgy naproti Jerichu, a Hospodin mu ukázal celou tu zem... Hospodin mu řekl: „Toto je zem, kterou jsem s přísahou zaslíbil

Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi se slovy: „Dám ji tvému semeni. Dovolil jsem ti ji spatřit na vlastní oči, ale vejít do ní nesmíš.“ (5. Mojžíšova 34,1-5)

Mojžíš byl u ní tak blízko, a přece tak daleko. Bible říká, že Bůh sám pohřbil Mojžíše, když zemřel. Víme, že Bůh vzkřísil Mojžíše opět k životu a vzal jej do nebe. Byl příkladem těch, kteří v Ježíši Kristu umírají a jsou vzkříšeni skrze jeho oživující moc, když zazní polnice při Jeho druhém příchodu.

Asi před rokem jsem směl stát na hoře Nebó a dívat se dolů na velkou rovinu, která se rozkládá na sever až ke Genezaretskému jezeru, naproti za Jordán až do Jericha a na jihu až k Mrtvému moři. Byl to dojemný zážitek si to uvědomovat. Tady kdysi promluvil Bůh k Mojžíšovi a ukázal mu budoucnost Izraele, jejich vzestupy a pády, jejich znovuoživenou odevzdanost Bohu, jejich opětné páchaní hříchu, egoistické a modlářské praktiky. Viděl, jak byli podmaněni cizím mocnostem. Viděl narození Ježíše Krista, jeho krásný, dokonalý život a službu. Viděl smrtelný zápas v Getsemane, zradu, bičování a ukřižování.

„Jeho srdce se sevřelo úzkostí a z očí mu vytryskly hořké slzy soucitu nad bolestí Syna Božího... Zármutkem, rozhořčením a hrůzou se naplnilo srdce Mojžíšovo, když viděl pokrytectví a satanskou nenávist, kterou židovský národ projevil ke svému Vykupiteli... Slyšel předsmrtný výkřik Kristův: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ (Mar.15,34) Když však znovu vzhlédl, spatřil Spasitele jako vítěze, stoupajícího k nebesům, doprovázeného klanějícími se anděly a vedoucího zástup lidí, které vysvobodil z moci smrti. Viděl otevřenou skvoucí bránu, která ho přijala a zástupy nebesťanů, které vítězným zpěvem vítají svého velitele. A tu Mojžíš poznal, že on sám bude jedním z těch, kteří očekávají Spasitele a otvírají mu věčnou bránu.“ Patriarchové a proroci / PP 475, 476

Bůh zjevil Mojžíšovi historii křesťanské církve, jak učedníci kázali evangelium, jak všichni, kteří přijali poselství Ježíše Krista, se stali semenem Abrahamovým a jako Abraham budou povoláni k tomu, aby střežili zákon Boží a evangelium jeho Syna a hlásali je světu.“ Patriarchové a proroci / PP 476 A pak uviděl křesťanský svět, který, podobně oklamán, předstírá, že přijímá Krista, avšak odmítá zákon Boží... Viděl, jak nařízení o zachovávání soboty je pošlapáváno.... S radostí pohlížel na hrstku věrných, kteří přesto respektovali a vyvyšovali Boží zákon... Viděl poslední velký zápas světské moci, která usiluje o zničení těch, kdož zachovávají zákon Boží... Uslyšel Boží smlouvu míru s těmi, kteří zachovávají jeho zákon... Viděl druhý příchod Kristův ve slávě.“ Patriarchové a proroci / PP 476 Pak uviděl novou zemi, zaslíbenou zemi, která byla mnohem krásnější než půvabná zaslíbená země, již před sebou nedávno spatřil... S nepopsatelnou radostí pohlížel Mojžíš na tento výjev, který představoval mnohem skvělejší vysvobození, než jakého se nadál ve svých nejoptimističtějších představách. Pozemské putování věřících navždy skončilo. Boží Izrael konečně vstoupil do překrásné země.“ Patriarchové a proroci / PP 477

Jaká výsada, že Mojžíš směl vidět, co Bůh pro svůj lid v historii až dodnes vykoná. Půjdeme brzy – obrazně řečeno – přes Jordán do zaslíbené země. Tam se přivítáme s nebeským Otcem, Pánem Ježíšem, Mojžíšem, Eliášem, Enochem a anděly.

Ale zpět k Izraelitům. Oni byli stále ještě na východním břehu řeky Jordánu poté, co 40 let putovali pouští. Nepřešli ještě přes Jordán. Třicet dní oplakávali Mojžíše. Teprve když jim byl odňat, porozuměli jeho otcovské roli v jejich životech, jeho moudrosti a jeho radám. Ale oni nebyli sami. Nad stánkem úmluvy zůstával stále oblakový sloup ve dne a v noci sloup ohnivý jako ujištění, že mocný Bůh byl s nimi. Drazí bratři a sestry, všemohoucí Bůh je

i dnes s námi v Alamodome a na celém světě, zatímco se připravujeme na průchod přes Jordán. Necouvňeme zpět!

Mojžíšův zástupce Jozue se stal uznávaným vůdcem Izraele. Byl statečný, klidný, věrný, vytrvalý, starostlivý, loajální a plný důvěry v Boha. On byl vyvolen Bohem k tomu, aby vedl děti Izraele do zaslíbené země. Dělal to prostřednictvím Boží jedinečné a nadpřirozené moci.

Čteme-li knihu Jozue - 1. 2. a 3. kapitolu, jsou zde líčena slova, která Bůh řekl přímo Jozuovi: "Mojžíš, můj služebník, zemřel, nyní povstaň, přejdi tam přes Jordán, PŘEJDI PŘES JORDÁN..., NEUSTUPOJ ZPĚT... PŘEJDI PŘES JORDÁN... „ty i všechen tento lid, do země, kterou mu dám... Každé místo, na které vstoupí vaše nohy, jsem dal vám“. Jozue a děti Izraele nemají ztrácet odvahu nebo ustoupit zpět. Bůh pokračuje ve verši 6 a 7 slovy, která platí pro nás zde v San Antoniu: „Buď silný a odvážný!...Buď jen silný a velmi odvážný, a dávej pozor na to, abys jednal podle celého zákona, který ti můj služebník Mojžíš přikázal. Neuchyluj se ani napravo, ani nalevo, abys jednal moudře všude, kamkoli půjdeš!“

Adventisté sedmého dne, buďte odvážní v Pánu, prostě jej o pomoc, abyste se řídili Jeho mravním zákonem, a abyste se soustředili na Svaté Boží slovo ve všem, co konáte. Nežůstávejte vězet v jednom nebo druhém příkopu! Držte se v centru Boží vůle! Přejděte přes Jordán, necouvňete zpět!

Svaté Boží Slovo – jaká je to přece vzácná kniha! Jeho zákon, jeho prorocství, jeho pokyny, jeho evangelium, jeho láskyplné dopisy pro nás. Na Boží slovo je spolehnoutí!

Mám tři cenné Bible. Dvě z nich patří pozhnaným kazatelům evangelia, kteří zemřeli v Ježíši Kristu. První Bible patřila mému dědečkovi N. C. Wilsonovi – prvnímu N. C.

Dědeček byl oddaným žákem Slova. Psal mi dopisy, ve kterých mě povzbuzoval a dával odvahu, když jsem byl ještě mladým

kazatelem. Miloval jsem babičku a dědu Wilsonových. Oba milovali Boží slovo a Ducha prorockého.

Druhá Bible patřila mému milému otci, Neal C. Wilsonovi – druhému N. C. Otec mě učil mít v úctě Boží slovo a důvěřovat mu. Jak moje drahá matka, tak také můj milý otec milovali Bibli svatou a Ducha prorockého. Učili mě plně důvěřovat Božímu slovu, číst jej s láskou a bez výhrad a velmi si vážit Ducha prorockého. Od svých rodičů jsem nikdy neslyšel ani jedinou pohrdavou poznámku o Bibli nebo o Duchu prorockém, ale jen veliký respekt a uznání.

Naléhavě Vás prosím, abyste chovali tutéž lásku a úctu k této knize a k Duchu prorockému. Pokud jste v poslední době obojí moc nečetli, tak si vezměte Bibli do ruky a čtěte ji! Vezměte si Cestu ke Kristu, Touhu věků, Ve šlépějích Velkého Lékaře (Život naplněný pokojem), Velký spor věků (Vítězství lásky Boží), Patriarchové a proroci, Svědectví pro církev (svazek 1-9), nebo nějakou jinou knihu Ducha prorockého a čtěte je! Pak věnujte pozornost tomu, co Bůh dělá pro vaše srdce a váš život! Účastněte se s členy církve na celém světě denního čtení: Jedné kapitoly Bible a asi dvou stran knihy, pro kterou jste se rozhodli z celé série. To jsme si předsevzali pro příštích pět let. V posledních pěti letech bylo přijato s velkým potěšením jednou pročíst Bibli. V tomto pětiletém období to budeme opakovat. Samozřejmě, můžete se také řídit svým vlastním plánem čtení, jestliže takový máte. V každém případě ale prožijeme každý den u Božího slova a Ducha prorockého!

Jako adventisté sedmého dne přijímáme Bibli plně jako Boží inspirované Slovo. Chápeme Ducha proroctví jako menší světlo, které je prodchnuto stejnou inspirací a vede k většímu světlu – Bibli. Na poslední Generální konferenci, které se zúčastnila Ellen Whiteová, se po svém proslovu už chystala opustit pódium, když se zastavila a ještě jednou se vrátila s Biblí za velkou kazatelnu. Tam zvolala: „Doporučuji vám tuto knihu!“

Bratři a sestry, jestliže chceme přejít přes Jordán, pak čtème opravdově Boží slovo a dovolme, aby Duch svatý proměňoval náš život biblickými pokyny. David řekl: „V srdci si ukládám tvé výroky, abych proti tobě nehřešil.“ (Žalm 119,11 B21) Na Boží slovo a Jeho Ducha prorocství je spolehnutí!

A zde je moje Bible. Mám ji teď již pět let, od té doby, co jsem jinou cennou Bibli nechal ležet v letadle. Pak jsem si koupil tady tuto a oblíbil jsem si ji. Mezitím jsem TUTO Bibli už dvakrát ztratil. Ale pokaždé mi ji Pán zázračným způsobem vrátil. Má pro mě velkou cenu nejen proto, že ji používám ke studiu a kázání, nýbrž také proto, že je to Boží slovo! Osoba, která tuto Bibli našla, když jsem ji naposledy ztratil, mi dala zvláštní pás, abych ji už nikdy neztratil. Jmenuje se „Tedův biblický pás.“ Moji přátelé, i když bych měl zase ztratit tuto Bibli, přece neztratím Boží slovo, protože ono nemůže být ztraceno! Boží slovo je bezpečným základem! Je věčné a my můžeme Jeho slovu důvěřovat tak, jak je napsáno.

Tato cenná kniha, Bible, je pravdivá a spolehlivá. Můžeš ji číst v jednoduché řeči a ona přesvědčí.

Ano, Bůh stvořil svět **skutečně** v šesti doslovných po sobě jdoucích dnech a v sedmém dni, sobotě, odpočinul, abychom i my činili totéž jako věčné znamení, že patříme k Němu. Izraelité přešli **skutečně** přes Rudé moře! Bůh je **skutečně** opatřil manou. Deset Božích přikázání bylo napsáno **skutečně** vlastním Božím prstem. Služba ve svatyni ukazuje **skutečně** Ježíšovu spásu a službu na zemi a v nebi! Ježíš přišel **doslovně** jako dítě na svět, **žil** dokonalý život, **zemřel** za nás, **vstal z mrtvých** pro nás, **odešel** do nebe a stejně tak **se vrátí!** Ježíš **slouží** za nás jako náš Velekněz a vstoupil v roce 1844 do svatyně svatých, aby vykonal vyšetřující soud! Ježíš opět **přijde!** Boží slovo **je** přesné a pravdivé a může mu být porozuměno tak, jak je napsáno.

„Kniha tohoto Zákona ať se nevzdálí od tvých úst, ale přemítej o něm dnem i nocí, abys pečlivě dodržoval vše, co je v něm psáno.

Tehdy budeš mít na svých cestách úspěch a tehdy se ti bude dařit. Přikazuji ti, buď silný a statečný; neboj se a nestrachuj, neboť Hospodin, tvůj Bůh, je s tebou, kamkoli půjdeš.“ Jozue 1,8-9 (B21)

To byl Boží signál pro Izraelity, aby přešli přes Jordán. Jozue jim přikázal, aby začali s přípravami na přechod.

Knih Jozue 3,1 říká, že Jozue vstal časně ráno a vedl všechny děti Izraele k břehu řeky. Přišla zkouška. Byla to opět chvíle zažít velké Boží zázraky. „Jakmile uvidíte Truhlu smlouvy Hospodina, vašeho Boha, a levitské kněze, jak ji nesou, opustíte svá místa a půjdete za ní.“ (verš 3) „Posvěťte se, neboť zítra mezi vámi Hospodin učiní podivuhodné věci.“ (verš 5) Jestliže se pokoříme před Pánem a před sebou navzájem, budeme Boha prosit o pozdní déšť Ducha svatého a necháme se stále více a více proměňovat posvěcující mocí Ducha svatého v Ježíšův obraz, uvidíme „zázraky“ mezi námi a adventní poselství se bude šířit jako blesk.

Ve verši 9. řekl Jozue lidu: „Pojďte sem a slyšte slova Hospodina, vašeho Boha.“ Bůh zaslíbil, že vyžene obyvatele ze země zaslíbené.

Další vývoje událostí jsou ohromující! „Když pak lid vytáhl ze svých stanů, aby přešel Jordán, kněží nesli před lidem Truhlu smlouvy. Jakmile nosiči truhly došli k Jordánu a kněží nesoucí Truhlu se nohama dotkli okraje vody (Jordán se pokaždé během sklizně všude vylévá z břehů), vtom se vody přitékající shora zastavily. Nahromadily se velmi daleko odtud...“ (Jozue 3,14-16)

Bylo jaro a Jordán byl rozvodněn. „Izraelci opustili svůj tábor a sestoupili k břehu Jordánu. Všichni věděli, že bez Boží pomoci nemohou doufat, že by ho přešli. V této roční době – bylo to na jaře – tající sníh z hor Jordán tak rozvodnil, že se řeka vylévala z břehů, což znemožňovalo její přebrodění. Bůh chtěl, aby Izrael překročil Jordán zázračným způsobem.“ Patriarchové a proroci / PP 483

Bůh nás často vede do obtížných nebo nemyslitelných situací. Pak mu vzdáváme čest, když vidíme, jak nás touto těžkostí provází.

Bratři a sestry, přejděte přes Jordán a necouvňte zpět! Vzdáváme Bohu čest, když nám razí cestu? Bůh chce, abychom si připomínali, jak zasáhl v našem životě, a stavěli památníky, abychom nikdy nezapomněli, že procházíme přes Jordán a nemáme ustupovat.

Verš 17 říká, že kněží, kteří nesli Truhlu smlouvy doprostřed Jordánu, tam zůstali stát, dokud lid nepřešel přes řeku. Dříve než kněží opustili koryto řeky, zavolal Jozue zástupce ze všech dvanácti kmenů, aby pro svůj kmen vynesli z říčního koryta velký kámen a postavili z těchto kamenů památník, „aby se pro vás staly znamením. Až se vás v budoucnu děti zeptají: „Proč tu máte ty kameny?“ Povíte jim: „Protože se vody Jordánu rozdělily před Truhlou Hospodinovy smlouvy. Když přecházela Jordán, vody se rozdělily. Proto budou tyto kameny synům Izraele připomínkou až na věky.“ (Jozue 4,6-7)

Bylo vždy nutné mít na paměti, že je třeba postavit něco jako trvalou připomínku. To bylo smyslem těchto kamenných památníků v místě průchodu Izraelitů. Oni měli na Boží zázraky vzpomínat. Proto také Bůh chce, abychom mysleli na to, co se děje tady, v San Antoniu, co koná Duch svatý v našem životě; že máme pověření oznamovat poselství: „Povstaň, zaskvěj se, Ježíš přichází!“ Vy jste těmi „památníky“. Bůh má zvláštní plán pro každého z vás, kteří patříte k této církvi ostatků. On chce, abychom přemýšleli o tom, jak nás v minulosti vedl.

„Protože jsem prožila každý krok kupředu až k našemu dnešnímu postavení díla, mohu při pohledu na naše dějiny jen říci: Bůh buď veleben! Když vidím, co Pán udělal, jsem naplněna úžasem a důvěrou v Krista jako Vůdce. Nemáme se čeho obávat v budoucnu, jenom toho, abychom nezapomněli na cestu, jíž nás Pán vedl, a na Jeho naučení, obsažená v uplynulých dějinách.“ Život a dílo EGW / LS 196

Můžeme se stát svědkem Boží moci, kterou vede své adventní hnutí. Svědkem toho, co On ještě bude konat v posledních dnech dějin tohoto světa! Samozřejmě, že Bůh nechce, abychom jenom

vzpomínali, On také chce, abychom se aktivně podíleli na pověření Jeho církve. Proto jsme my, ty a já, členy tohoto hodnotného společenství Adventistů sedmého dne. Vyzývám všechny členy místních sborů na celém světě k účasti na pulzujícím oživení a reformaci – tebe, tvoji rodinu, tvůj sbor a tvé bydliště! Milí laičtí členové, vyzývám vás, abyste se podíleli mnohem více než kdy jindy na každodenních úkolech sboru. Počítáme s vámi! Bůh s vámi počítá! Vy jste „památníkem“, chodícím svědectvím a pamětním místem Boží pravdy. Zapojte se aktivně do největší evangelizační a misijní práce pro veřejnost. Udělejte si čas a modlete se za celosvětový strategický plán Adventistů sedmého dne „Oslovit svět“. Je to váš plán. Je to náš plán. Je to Boží plán. Evangelizace je zdrojem životní síly sboru. My se všichni zde můžeme aktivně zapojit – buď osobním svědectvím, evangelizací v malých skupinách, nebo evangelizacemi na veřejnosti v různých podobách. Pokaždé, když mám na starosti celou evangelizační sérii, jako naposledy v květnu v Harare, v hlavním městě státu Zimbabwe na jihovýchodě Afriky, sám načerpám znovu duchovní sílu, a jsem hlouběji upevněn v nádherném pochopení Bible, které nám Bůh jako adventistům sedmého dne dal. Božím logickým, spolehlivým a hodnotným adventním poselstvím jsem tak nadšen, že volám kdekoliv všem našim administrátorům, kazatelům i laikům, že se aktivně zapojím do osobní a především veřejné evangelizace, i když si myslíte, že toto ve vašem okolí nebude fungovat. Upravte si vaše metody, ale chodte na veřejnost! Každé nasazení pod Božím vedením, které přinášíte, abyste zasáhli lidská srdce, přinese ovoce. Evangelizace není mrtvá! Je živější než kdy předtím! Bůh skrze ni působí! Je to Jeho plán. On jí požehná.

Pod Boží všemohoucí rukou stojíme při sobě jako vedoucí sborů a členové sborů a pracujeme ruku v ruce pro misii. Pozorujte, jak Bůh působí. Učme se plně se spolehnout na Jeho moc. „Dílo Boží na této zemi nebude nikdy ukončeno, dokud mužové a ženy, představující

naše církevní členstvo, se nezapojí do díla a nespojí své úsilí se snahami kazatelů a sborových činovníků.“ 9T 117 Bůh nás chce spojit v největší misijní práci pro veřejnost, kterou kdy svět viděl. Bude padat pozdní dešť Ducha svatého a dílo bude dokončeno.

Členové sborů, dejte možnost Duchu svatému, aby zásadně změnil vaše myšlení. Berte každý den misijní pověření církve do svých rukou a pracujte společně s vedoucími sborů a kazateli. Zapojte se na sto procent. Nezaobírejte se jen technickými záležitostmi sboru. Ano, vy se musíte podílet na vnitřním chodu sboru, abyste postupovali kupředu. A ještě více. Laičtí členové musí dostat plnou moc na sto procent, aby nesli tíhu evangelizace sboru a misijní práce pro veřejnost. Vyprávěj někomu, jaký máš vztah s Ježíšem Kristem. Je čas jít domů! „Povstaň! Zaskvěj se! Ježíš přichází!“ Uposlechněte Boží příkaz: „Přejděte přes Jordán, necouvněte zpět!“

Mladí lidé ve sboru adventistů sedmého dne, toto je vaše pověření. Pán Ježíš je vaším Mistrem. Využijte každou příležitost k službě pro druhé ve jménu Ježíše Krista. Uposlechněte Boží příkaz: „Přejděte přes Jordán, necouvněte zpět!“

Kazatelé, ošetřovatelé a učitelé, vy děláte úžasnou práci pro Pána. Upevňujte se v Božím slovu! Zůstaňte založeni na pilířích Božího adventního hnutí. Uposlechněte jeho příkaz: „Přejděte přes Jordán, necouvněte zpět!“

Manželé, manželky a rodiny, nedopusťte, aby se do vašeho domova vkradlo něco, co by vás odvedlo od Božího plánu pro vás a vaše děti. Pokud vás televize, nějaké sociální médium, hudba, nějaká kniha nebo něco jiného odvádí od Pána Ježíše a Jeho pravdy, úplně to vyřaďte! Uposlechněte Boží příkaz: „Přejděte přes Jordán, necouvněte zpět!“

Vyzývám nás všechny v církvi, abychom dali stranou naše názorové rozdíly a abychom se pokořili před Bohem. Je nejvyšší čas, abychom se pro Ježíše a Jeho spravedlnosti sjednotili.

„Boží spolupracovníci by se měli v láskyplném soucitu a důvěře navzájem spojit. Kdo něco říká nebo dělá, co členy Ježíšovy církve od sebe odděluje, působí proti Božímu záměru. Hádky a nejednota v církvi a podporování podezíravosti a nedůvěry zneuct'ují Ježíše.“
EGW

Bůh k nám prostřednictvím Ellen Whiteové naléhavě promlouval: „Mojí modlitbou je, aby Pán každé srdce uklidnil a zkontrolil. Nemůžeme se sami vyvyšovat. Jestliže pracovníci pokoří svá srdce před Bohem, požehnání přijde.“ 9T 219

Když se sjednotíme pod Boží směrnicí, povede Bůh své děti mnohými cestami na celém světě k Jordánu. Jak se nebe dotýká životů mnoha jednotlivců a těch, kteří s nimi přicházejí znovu do styku? Myslím na Tihomira Mina, jednoho mladého bulharského Vietnamce, se kterým jsem se v loňském roce setkal v Hanoji. Vyprávěl mi své osobní svědectví a o své cestě k Boží pravdě, na které se stále ještě nachází. Tihomir měl otázky, týkající se Boha a jeho vlastních kořenů, zatímco vyrostl v Bulharsku. Jeho matka byla Bulharka, jeho otec Vietnamec. Když mu bylo deset let, jeho rodiče se rozvedli. Ve svém hledání Boha čelil Tihomir provokacím. Napadli ho zlí duchové, když chtěl najít klid. Modlil se, ať mu Bůh pomůže, pokud opravdu existuje. Najednou našel úlevu a načerpal odvalu. Když se konečně dostal na křesťanské webové stránky, byla jeho pozornost nasměrována na některá povzbuzující cedéčka a na knihu Velký spor věků. Zjistil, že správce webové sítě byl adventista. Kniha Velký spor věků jej vedla k Bibli, která ho brzy nadchla. Jeho život se změnil. Řekl: Můj život se změnil, když jsem otevřel oči a hledal Boha.

Tihomir pocítil nutkání cestovat do Vietnamu. Našel tam část své rodiny, ale objevil mnohem větší rodinu, Boží rodinu. Zatímco byl ve Vietnamu, prožil několik těžkých situací a hledal sbor. Pokoušel se najít adventní sbor, ale my v tomto velkoměstě nemáme

ani jedinou budovu. Tady je jen velice málo věřících. Jihoasijsko-pacifická divize, Unie jihovýchodní Asie, Vietnamská misie, Generální konference a jiní mají plány, postavit Boží dílo v tomto důležitém hlavním městě na pevnější nohy. Pokud někdo by byl rád tomuto dílu nápomocný, ať neváhá kontaktovat Jihoasijsko-pacifickou divizi nebo naši kancelář.

Tihomir hledal na internetu adventní sbor v Hanoji. Nakonec našel jeden záznam. Ale on nevěděl do této doby, čemu opravdu věříme. Svoji návštěvou to chtěl zjistit. Začal se stýkat s naší malou skupinou, která světí sobotu a která je především složena ze zaměstnanců vietnamské Adry. Protože tito lidé vyzařovali radost a odvahu, šel Tihomir dále. Nakonec se seznámil lépe s Pánem Ježíšem a naší biblickou vírou. Přesřastný, že konečně našel klid, se Tihomir nechal pokřtít a připojil se k malému adventnímu sboru v Hanoji. Na své cestě jako křesťan má stále ještě své zápasy a obtíže, ale on předává tak mnoha lidem ve vyšších společenských vrstvách své svědectví a učí se na každém kroku cesty žít více s Bohem. Navzdory svým problémům říká, že doposud to nejlepší v jeho životě bylo setkání s Bohem. Modlete se za Tihomira a za jeho každodenní život s Pánem, aby Bůh i jej vedl přes Jordán do zaslíbené země.

Myslím na Dolores Slikkers, jednu úžasně milující a velkorysou sestru našeho sboru. Společně se svým aktivně zapojeným mužem pomáhala tak mnoha studentům najít hluboký smysl života a uctívat Boha ve svém povolání. Koncem března stála prázdná židle na schůzi Andrewsovy univerzity před její jménovkou a pár květin, které tam dal Niels-Erik Andreasen, ředitel Andrewsovy univerzity jako projev úcty a naděje. Neboť Dolores zemřela v prosinci loňského roku při autonehodě. Nyní čeká na svého přicházejícího Krále, který ji převede přes Jordán do zaslíbené země se stovkami studentů, kterým mohla pomáhat.

Myslím na Rickyho, jednoho mladého neslyšícího z Riberalty v Bolívii. Jeho modlitby byly vyslyšeny, když na vlastní pěst studoval Bibli. Winston Sarzuri, vedoucí oddělení pro osobní misii a evangelizace východobolívijské misie a Robert Costa, zástupce sekretariátu pro kazatelský úřad Generální konference vyprávějí, že Ricky se seznámil prostřednictvím internetu s církví a jejím biblickým učením. Na veřejné škole, kterou Ricky navštěvoval, bylo více neslyšících. Mezi žáky, kteří neměli žádné postižení, byla také jedna věrná adventistka sedmého dne. Ona prosila Boha, aby jí ukázal, jak by mohla svým spolužákům přiblížit lásku Pána Ježíše, Jeho zachraňující moc a s ní spojenou radostnou nadějí. Když poznala, že se Ricky zajímal o studium Bible, stihla se během krátké doby naučit znakovou řeč, aby mu mohla svědčit o Pánu Ježíši. Objasnila mu všechno o Pánu Ježíši prostřednictvím znakové řeči, a nato on přijal Pána Ježíše a všechny naše zásady víry. Stal se věrným učedníkem a učitelem Bible, který přinesl adventní poselství opět jiným osmi neslyšícím. Loni v dubnu se zúčastnili všichni neslyšící na této škole evangelizace v Bolívii, kterou vedl John Bradshaw. Administrativní úřednice na vyšším postu, která byla kompetentní osobou pro neslyšící, se zúčastnila těchto akcí jako překladatelka ve znakové řeči, a udělalo na ni dojem to, že naše církev se zajímala o tuto skupinu neslyšících. Nyní se zajímá také o víru adventistů sedmého dne. Ona a její hluchý muž jsou v kontaktu s naším místním kazatelem, aby pomáhali se sestavením adventních materiálů pro neslyšící. Je důležité, abychom ukázali zájem o skupiny, které mají postižení! Udělejme si čas pro lidi ve zvláštních situacích, kterým můžeme přiblížit vzácné adventní poselství. Jako ovoce dozrává náš nový sbor, kterému budou příslušet mnozí neslyšící ze Santa Cruz, největšího města Bolívie. Loni v dubnu byl Ricky pokřtěn. Když vystoupil z vody, gestikuloval před přáteli ve znakové řeči a řekl světu, jak je šťastný z toho, že světil svůj život Ježíši Kristu.

Milí bratři a sestry, zde v Alamodome a před obrazovkami na celém světě, nenechte se odradit od průchodu na břeh Jordánu. Blížíme se k vlasti. Už jsme skoro tam! Nenechte se odvrátit nebo nepropadněte zděšení! Jděte vpřed plni důvěry ve Stvořitele, který je Vykupitelem, Beránkem a Veleknězem, který nás vyzývá, abychom „přistoupili se smělou důvěrou k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost, když potřebujeme pomoc.“ Tato doba, kdy nutně potřebujeme pomoc, už možná pro tebe nastala. V každém případě ale ona přijde na nás v blízké budoucnosti, jestliže věříme biblickému proroctví. Pak naše naděje a záchrana sama spočívají v tom, že se plně spoléháme na Pána Ježíše, naši Skálu. Potřebujeme Jej také nyní, v našem celosvětovém díle hlásání trojandělského poselství, které je nám svěřeno z nebe.

Pán Ježíš se svou milostí, se svojí nesrovnatelnou láskou a svojí spravedlností je centrem těchto tří andělských poselství a jedinou možností, jak projít přes Jordán. Oznamujme nádherně potěšující a povzbuzující poselství: „Hospodinu svěř svoji cestu, doufej v něj a on to učiní: vyvede tvou spravedlnost na denní světlo, tvou nevinu na slunce polední. Zůstávej v klidu před Hospodinem, trpělivě na něj vyčkávej. Nezlob se, když někdo slaví úspěch, když někdo provádí, co si umane.“ (Žalm 37,5-7 B21)

Bůh tě dnes vyzývá: Zapoj se do tohoto ohlašování záchrany skrze Ježíše, jeho dobré zprávy a Jeho brzkého návratu!

Věřme Božímu slovu, věřme prorockým knihám Daniele a Zjevení, věřme Duchu prorockému! Ježíš přijde brzy, jaký to bude den! Přejdeme přes Jordán, necouvejme zpět v nevíře a cynismu!

Budeme spaseni ospravedlňující a posvěcující mocí Ježíše Krista a jím samým – spaseni Jeho spravedlností. Boží služba ve svatyni poukazuje na Pána Ježíše a Jeho spravedlnost a měla by být důkladně studována a dále předávána. Jděme do hloubky v našem pochopení našeho Spasitele Ježíše Krista! Chraňme se před povrchností

a před myšlenkou – stačí říct „Ježíš“, zatímco nedbáme na Jeho učení! Moji bratři a sestry, všechny naše biblické zásady víry prosí pokorně o oživení a reformaci mocí Ducha svatého. Přejděte přes Jordán, necouvejte zpět v zákonictví, mystice, povrchnosti nebo bezvýznamné emocionalitě!

Trojandělské poselství vyžaduje od každého z nás, aby bylo ohlašováno mocí Ducha svatého. Žijte pravdou, zatímco Duch svatý ve vás přebývá a vy horlivě studujete Bibli a Ducha prorocství. Přejděte přes Jordán a necouvejte zpět ve světských nebo nebiblických moderních myšlenkách o teologii nebo ve lhotejném praktickém křesťanském životě!

Přijímejte a podporujte celé zdravotní poselství, které se nám může stát fyzickým, psychickým, sociálním a duchovním požehnáním. Využívejte pravou ruku komplexních zdravotních služeb, abyste se prostřednictvím programu Misie do měst a ve venkovských oblastech dostali k lidem. To nadchne, když vidíme, jak jsou lidé otevření k tématu zdraví a jak tímto svůj život a svůj životní styl zcela odevzdají Bohu. Přejděte přes Jordán a necouvejte zpět v pochybnostech, v kritice, která se povyšuje, fanatismu nebo formalismu.

Jednoho dne, již velmi brzy, budeme vzhlížet vzhůru a budeme vidět malý tmavý oblak velikosti asi poloviny mužské dlaně. Bude stále větší a světlejší. Celé nebe se vylije s milióny andělů pro tento vrcholný okamžik. Tento zázračný oblak bude převýšen třpytivou duhou a doprovázen blesky. Přesně uprostřed tohoto úžasného oblaku bude sedět Ten, na kterého jsme čekali, Ten, na kterém je všechno půvabné, náš Spasitel a Pán Ježíš Kristus, který přichází jako Král všech králů a Pán všech pánů. Budeme vzhlížet vzhůru a říkat: „Toto je náš Bůh, v něj jsme doufali“ (Izaiáš 25,9) a Pán Ježíš shlédne dolů a řekne: „To dobře, služebniče dobrý a věrný... Vejdi v radost svého Pána“ (Mat 25,21) Konečně budeme s Ním a obdržíme odměnu spravedlivých, kteří se cele spolehli na Pána Ježíše. Půjdeme – obrazně řečeno – přes Jordán a na poslední cestě

projdeme vším, abychom vešli do zaslíbené země v nebi. V dokonalém prostředí budeme s Ním a nebudeme muset být od Něho odloučeni, jak je to zaslíbeno ve Zjevení Jana, ve 22. poslední kapitole Bible. Ve verši 3 až 7 čteme: „A tak již nebude žádné prokletí. V tom městě bude stát Boží a Beránkův trůn a jeho služebníci mu budou sloužit. Budou hledět na jeho tvář a na čelech budou mít jeho jméno. Nebude tam noc, takže nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť je osvětluje Pán Bůh; a budou kralovat na věky věků.“ Tehdy mi anděl řekl: „Tato slova jsou věrná a pravdivá“. Pán Bůh, který dává Ducha prorokům, poslal svého anděla, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát. „Hle, přijdu brzy! Blaze tomu, kdo zachovává slova proroctví této knihy.“

To jsou Boží zaslíbení pro tebe, pro mě a pro Jeho církev ostatků, pro Jeho adventní hnutí. Do oné nádherné zaslíbené země, která je odhalena ve Zjevení Jana, půjdeme, když budeme vyzdviženi, abychom se s Ním setkali ve vzduchu. Půjdeme přes Jordán a budeme vzati do nebe, abychom tam byli s Ním navždy. Jaký to bude den! Díky milosti a spravedlnosti Ježíše Krista bych tam chtěl v tento den být!

Jestliže ty si to také přeješ, a pokorně se odevzdáváš Pánu Ježíši a jeho lásku a jeho prorocká poselství předáváš světu, chtěl bys potom vstát a se mnou stát před Bohem?

Když se vložíme do rukou Pána Ježíše, našeho všemohoucího Vojevůdce, převede nás přes Jordán do zaslíbené země! Stihneme světu předat neobyčejně dobrou zprávu o konečném vítězství zásluhou krve a milosti našeho Stvořitele, Vykupitele, Velekněze, přicházejícího Krále a nejlepšího přítele Ježíše Krista! „Povstaň! Zaskvěj se! Ježíš přichází!“ ■

Překlad: Bc Alena Hotová

